

lut let fordærvelige Varer. Men Rejer ere nu netop en i ganske overordenlig høj Grad letfordærvelig Vare, og Fiskerne derovre erklære, at naar de blot skulle vente med at faa Rejerne sendte herind, til næste Tog, gaar fra Kalundborg, altsaa op ad Formiddagen, have Rejerne allerede tabt en betydelig Del af deres Værdi, og man faar betydelig mindre for disse Rejer, end for dem, der ere komne med Morgentoget, aldeles friske. Ogsaa dette vil jeg bede den højtærede Trafikminister om at gøre noget for, saa at Forsendelsen fra Kalundborg til København af Fisk og navnlig Rejer, som er en temmelig kostbar Vare, bliver lettet. Jeg antager ikke, det kan volde overordentlig stor Vanskelighed, og jeg tillader mig at haabe, at der fra Statsbanernes Side bliver gjort, hvad der kan gøres, for at dette Forhold kan blive saa godt som muligt.

Der er endnu et Spørgsmaal, vedrørende Fiskeriet, jeg skal omtale, det angaar Fiskeriet her i Sundet. Der klages nemlig fra Fiskernes Side meget stærkt over, at man hvert Aar i en Maanedstid — sidste Aar fra 29. August til 23. September — har afspærret en stor Del af Sundet herude omkring Middelgrundstødet, nemlig Middelgrunden og Holmegrunden. Det foranlediges ved, at der af Marinen er udlagt Miner i Sundet, og at Krigsskibene holde Øvelser mod Forterne. Det er imidlertid paa en højst uheldig Tid af Aaret, at denne Krigsleg foregaar der, idet det er paa denne Tid, der fiskes Sild, og der netop paa disse Grunde er et ganske overordentlig rigt Sildefiskeri. Nu ere Fiskerne imidlertid afskaarne fra at tage Silden der, fordi man fra Marinens Side kort og godt afspærre hele dette Terrain og meddeler Fiskerne, at de fra den og den Dato til den og den Dato have at afholde sig fra at komme i Nærheden af dette Felt, der er angivet i Efterretninger for søfarende, og at de, hvis de komme derind og lide Skade paa deres Redskaber, ingen Erstatning faa. Det have saa Fiskerne at rette sig efter. Jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Marine-minister, om disse Øvelser og den deraf følgende Afspærring af denne Del af Sundet ikke kunde henlægges til en anden Tid af Aaret, hvor det ikke vilde genere Fiskeriet i den Grad som nu, hvor det netop sker under den aller bedste Sildetid. Da det drejer sig om temmelig store Værdier, forekommer det mig, at man burde stille sig velvillig over for Fiskerne i saa Hen-

sende, og jeg vil tillade mig at udtale Haabet om, at dette maa ske.

Jeg skal dernæst vende mig til den højtærede Trafikminister angaaende et Par Sager, der ligge mig paa Hjerte. Den første angaar de laverestillede Funktionærers Lønninger. Da Statsbanefunktionærernes Lønningslov blev vedtagen her i Tinget i Foraaret, udtalte jeg, at denne Lov ganske sikkert vilde blive modtaget med overordentlig stor Misfornøjelse af meget store Dele af de laverestillede Funktionærers store Klasse, og det er ogsaa slaaet til. Der er en Mængde af disse Funktionærer, der ere i højeste Grad misfornøjede med denne Lønningslov, og saa vidt jeg kan skønne, have de Grund dertil, thi i Stedet for at denne Lov skulde bringe dem en Forbedring af deres Kaar, har den for mange bragt det dertil, at de i Øjeblikket, foreløbig i alt Fald, faktisk faa mindre Løn udbetalt, end de fik under de Forhold, de forlode. Det er ganske vist ikke store Beløb, de faa mindre, det er kun det, de maa betale mere i Pensionsafgift til Pensionskassen, men det er dog Beløb, der paa en Lønning, som i Forvejen er overordentlig ringe, har ikke saa lidt Betydning. Det drejer sig om, tror jeg, fra 70 Øre til henimod et Par Kroner om Maanedes. Det har ikke saa lidt at betyde paa en lille Lønning som den, en stor Del af disse Funktionærer faa. Lønningerne vare i Forvejen smaa nok, saa de kunne absolut ikke taale en yderligere Forringelse. Maaske kan der ikke gøres noget ved dette Forhold, men saa var der i hvert Fald noget andet, man kunde gøre, og derom kom der ogsaa i Foraaret, da Loven om Statsbanernes Ordning blev vedtaget, en svag Antydning frem fra det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), der var Ordfører for det i denne Sag nedsatte Udvalg. Han lod skimte igennem, at hvis den Omstændighed, at man havde taget Huslejetillæget bort undtagen for Københavns Vedkommende, skulde bevirke, at Funktionærernes Stilling enkelte Steder, hvor det er særligt dyrt at leve, vilde blive betydeligt forringet, maatte man se paa Finansloven at faa dette gjort godt ved at give dem et Opholdstillæg, og jeg tror, man maa gaa dertil. Jeg tror, vi komme til at gennemføre noget i den Retning, for at disse Funktionærer ikke i alt for høj Grad skulle faa den Følelse, at de i Stedet for at have faaet en Forbedring af deres Kaar tværtimod have faaet en Forringelse i dem. Det er ganske sik-